

CHÙM THƠ 256
CHÚA NHẬT 4 TN C
31-01-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca(Lc 4, 21-30).

Khi ấy, Chúa Giêsu bắt đầu nói trong hội đường rằng: "Hôm nay ứng nghiệm đoạn Kinh Thánh mà tai các ngươi vừa nghe". Mọi người đều làm chứng cho Người và thán phục Người về những lời từ miệng Người thốt ra, và họ nói: "Người này không phải là con ông Giuse sao?"

Và Người nói với họ: "Hỡi các ngươi sắp nói cho Ta nghe câu ngạn ngữ này: 'Hỡi thầy thuốc, hãy chữa lấy chính mình!' Điều chúng tôi nghe xảy ra ở Capharnaum, ông hãy làm như vậy tại quê hương ông". Người nói tiếp: "Quả thật, Ta bảo các ngươi, không một tiên tri nào được đón tiếp tại quê hương mình. Ta bảo thật với các ngươi, đã có nhiều bà goá trong Israel thời Elia, khi trời bị đóng lại trong ba năm sáu tháng, khi nạn đói lớn xảy ra khắp trong xứ; dầu vậy, Elia không được sai đến cùng một người nào trong các bà đó, nhưng được sai đến bà goá tại Sarepta thuộc xứ Sidon. Cũng có nhiều người phong cùi trong Israel thời tiên tri Elisêô, thế mà không người nào trong họ được lành sạch cả, ngoại trừ Naaman, người Syria".

Khi nghe đến đó, mọi người trong hội đường đều đầy căm phẫn, họ chỗi dậy và trục xuất Người ra khỏi thành. Họ dẫn Người lên triền núi, nơi xây cất thành trì của họ, để xô Người xuống vực thẳm. Nhưng Người rẽ qua giữa họ mà đi.

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

XIN CHÚA ĐỪNG LÁNH ĐI

“Nghe vậy, mọi người trong hội đường đầy phẫn nộ. Họ đứng dậy, lôi Người ra khỏi thành -thành này được xây trên núi. Họ kéo Người lên tận đỉnh núi, để xô Người xuống vực. Nhưng Người băng qua giữa họ mà đi”. (Lc 4, 28-30)

Họ kéo Người lên cao, tận đỉnh núi
Toan xô Người xuống cuối vực thăm sâu
Bởi phép màu phép lạ ở đâu đâu
Vô tích sự nơi quê nhà, bản quán

Vết xe đồ nghìn năm chưa lấp cạn
Đến bây giờ còn muôn vạn người qua
Đã vô ơn còn thách thức nữa là
Đã từ chối còn tâm tà, ý ác

Một dân riêng mà tấm lòng bội bạc
Vườn nho chọn mà lác đác trái trắng
Cũng chỉ vì tội tự phụ kiêu căng
Không chấp nhận kẻ nghèo hèn là thánh

Cả con nữa, chuốc vào mình bất hạnh
Khi chối từ lòng lân mẫn xót thương
Nơi người cùng đinh, nơi kẻ tầm thường
Một mong ngóng chỗ quyền cao chức trọng

Cả con nữa thích tự mình đánh bóng
Cho tài hoa, cho danh vọng sáng trưng
Để được phàm trần, chúc tụng tôn xưng
Là hảo hớn, là anh hùng thánh đức

Cả con nữa, đưa Người lên cao vút
Để xô Người rơi xuống vực thăm sâu
Trách chi dân riêng, cứng cổ cứng đầu
Con nặng tội kiêu căng còn hơn nữa

...

Xin cho con khiêm nhường nhận ra Chúa
Trong phận người nên bé nhỏ, đơn sơ
Chúa đừng lánh đi! Xin ở lại bây giờ
Trong lòng con, lòng đơn sơ khiêm nhường

Hương Nam, 25-01-2016

CHÚA ĐẶT CON LÀM NGÔN SỨ

"Ta sẽ đặt người làm tiên tri trong các dân tộc"

(Jer. 1, 4-5, 17-19)

Chúa đặt con làm ngôn sứ
đâu chỉ cho người nhà
Cho họ hàng, cho bà con, lối xóm
Cho ân nhân, cho quới nhân, bè bạn
Nhưng cho mọi người, mọi thời, ở mọi nơi

Chúa đặt trong con nguồn ân sủng Nước Trời
Để trao tặng cho ai người tin nhận
Vào lòng xót thương, nhân từ, lân mẫn
Không kể người gần, chẳng kể người xa

Chúa đặt trong con phước lộc giao hòa
Trời với đất không còn xa cách nữa
Bởi ơn thứ tha nơi lòng Cha chan chứa
Cho ai trở về sám hối ăn năn

Chúa đặt trong con thức uống, của ăn
Là Lời sống, là Tấm Thân chí thánh
Của thương sinh dẫn về nơi phước hạnh
Cho ai tin và đón nhận thành tâm

Xin cho con đừng phạm phải sai lầm
Là làm nô bộc cho riêng một ai đó
Cho kẻ giàu mà quên người nghèo khó
Cho người nhà mà quên cả nhân gian...

Chúa chính là gia nghiệp của đời con
Con là gia nghiệp
của mọi người,
mọi thời,
mọi nơi
trên trần thế

Hương Nam, 26-01-2016

CÁI GỐC RẠ

Còn đó, cái gốc rạ
Một đời làm chân cho cây lúa
Một đời nặng nhọc, vất vả, rồi tàn úa
Từ lúa trở đồng đồng, đến chắc hạt vàng bông

Ai đời quý hạt gạo trắng trong
Mà quên sao những đêm mưa, bệnh bông cây lúa?
Ai đời nức nở khen cánh đồng mướt xanh như lụa
Mà vô tình xem gốc rạ vô công?

Con Chúa xuống làm người, làm người con
Cái gốc rạ là cô thợ may, anh thợ mộc
Ai mắng vốn đau thiếu điều bật khóc
Có hiểu cho màu nhiệm của Kiếp Người

Được sinh ra vì hạnh phúc cuộc đời
Được sai đi ban Lời tình muôn thưở
Sao không đón nhận, còn đang tâm phần nô
Có ngộ ra cái gốc rạ trên trời!

Thế thì thôi, rẽ lối, đi xa vời
Cho muôn nước mọi thời Lời Cứu Thế
Số phận tiên tri không ai có thể
Vinh dự gì nơi cắt rốn chôn nhau

Cứ bình an, vui bỏ lại đằng sau
Bao kỷ niệm quê hương ngày thơ bé
Đường thênh thang mà hành trình không cô lẻ
Cùng Thánh Linh bước Cứu Thế rạng ngời

Hương Nam

XIN ĐỪNG RẼ LỜI

Chúa đừng rẽ lời mà đi
Xin thương ở lại kiên trì với con
Sức tàn nhip thở héo hon
Có mong chẳng nữa chỉ còn vài giây

Xin Ngài chịu khó đưa tay
Cho con nắm lấy lần này nữa thôi
Con tin tình Chúa tuyệt vời
Thứ tha con tội một đời nhóp nhơ

Chút tình cảm cảnh bơ vơ
Xin thương tuôn đổ xuống giờ lâm chung
Tội con đâu có muôn trùng
Sánh sao với đức khoan dung của Ngài

Chúa đừng rẽ lời đêm nay
Xin thương ở lại đến mai đến chiều
Đừng chê yêu ít yêu nhiều
Nhưng xin hãy nhớ con yêu thật lòng

Một mình con giữa đêm không
Giờ này chỉ biết cậy trông nơi Ngài

Chúa đừng rẽ lời đêm nay...

Hương Nam

BA CHUÔNG

XIN ĐỔI LẠI ÁNH NHÌN

Con coi thường người nghèo khó, khổ đau
Và xem trọng kẻ nhà giàu ngất ngưỡng
Vẫn rẻ khinh ai hiền lành khiêm nhường
Mà quý chuộng kẻ danh vọng kiêu căng

Thời đại này cần chức tước, thế, thân
Mà chẳng cần có lương tâm ngay chính
Có đẳng cấp, giàu sang là uy tín
Kẻ cùng đinh miễn bàn tính, bận tâm

Mấy ngàn năm vẫn chưa ngộ mình làm
Và cứ thế đến ngàn ngàn năm nữa
Đẹp vì nét, không bằng nhờ hung lụa
Tốt vì lòng sao bằng của cho đi !

Đức từ bi lại chẳng thể sánh bì
Với tờ tiền có ghi nhiều con số ?

...

Anh thợ mộc ngày xưa kia nghèo khổ
Lại là nguồn ơn cứu độ chúng sanh

Chính viên đá người thợ xây loại bỏ
Đã là viên đá góc mái vững bền

Ai, con đã rẻ khinh xem thường nhất
Là người vào Nước Thiên Chúa trước tiên

Xin đổi lại cho con ánh mắt nhìn
Nhận ra Chúa nơi anh em bé mọn
Là tuân giữ luật yêu thương cho trọn
Với lòng hiền lành, khiêm nhường, đơn sơ...

Ba Chuông, 24-01-2016

VỀ TỚI QUÊ HƯƠNG

Về tới quê hương
Sao không tròn niềm thương, tròn nỗi nhớ
Mà lại là bất ngờ, là ngỡ ngàng
Là vô duyên, vô cớ đến lạ thường

Về tới quê hương
Có gì đâu, cảnh đoạn trường xưa cũ
Bờ lau xanh, bóng sậy mềm ủ rũ
Tựa nghìn năm còn phủ kín rêu phong

Về tới quê hương, với một tấm lòng
Thương xót lắm ngày long đong khôn khó
Mà chẳng một người buồn đưa mắt ngó
Còn nặng đôi lời tò tò khinh khi

Về quê hương đòi có phép lạ gì
Mắt thấy được mới dễ tin dễ cảm
Người quê hương đã không hề lạ lắm
Cái vốn nhân thân kiếp phận nghèo hèn

Về tới quê hương, chưa một ánh đèn
Còn tăm tối trong miền buồn vô hạn
Chưa ai mong bước vào trong nguồn sáng
Của niềm vui, của hạnh phúc miên trường

Về tới quê hương ghen cứng lời thương
Chẳng ai nhận, còn buông câu thách thức
Như thế nào để gọi là thánh đức
Phải chăng là chức tước với quyền năng

Chúa chẳng ưa gì những kẻ kiêu căng
Mấy mươi đời chưa biết làm biết lỗi
Họ kéo Người lên núi cao xử tội
Người âm thầm rẽ lối bước mà đi

Ba Chuông, 25-01-2016

THÂN PHẬN NGÔN SÚ

Ai cũng ham làm quan để cả họ được nhờ
Nào có ai muốn làm kẻ giang hồ đây đó
Ai cũng muốn làm ông kia bà nọ
Nào có ai ham ôm chính nghĩa đi gieo

Danh gia vọng tộc ai chấp nhận cuộc nghèo
Thân thân thế giá ai ngó cảnh bọ bèo trôi nổi
Người có nói lời ngay hay sấm ngôn vang dội
Mà không có chức quyền, tiền bạc thì cũng chẳng lọt tai ai

Thế gian xưa, rồi thế gian nay
Vẫn cứ mãi một đường đi về nghĩa trang duy vật
Tin Mừng Đức Giê-su đã hai ngàn năm có mặt
Mà vẫn chưa thấm đẫm tận cõi lòng

Biết bao người ôm Chính Nghĩa ruổi rong
Mang Chân Lý đến hang cùng ngõ hẻm
Oằn đôi vai nặng một gùi thương mến
Chẳng bán mua mà chỉ để trao ban

Nhưng thế gian chỉ ham chuộng bạc vàng
Xua tình thương đi, phi chính nghĩa, bất cần chân lý
Thân phận Đức Giê-su cùng bao người theo Thiên Ý
Là làm hạt lúa mì mục nát giữa ruộng trần gian

Thì ra,
không vì thân thế, nghèo hèn hay giàu sang
Mà vì Tin Mừng Phục Sinh phải truyền loan khắp trên trần thế

Ba Chuông, 30-01-2013

CON ÔNG THỢ MỘC

Người nhà chẳng thích người nhà
Lắm tài, nhiều đức khôn ra với đời
Chút lòng ganh tỵ ai ơi
Là liều thuốc độc hại người hại ta

Biết gần mà chẳng biết xa
“Ếch ngồi đáy giếng” tưởng là đại nhân
Biết xa mà chẳng biết gần
“Nhì cận thân, nhất cận lân” tiêu rồi!

Đức Giê-su xuống trần đời
Khoảng xa trời đất nay thời không xa
Tiếc là chẳng ngộ cho ra
“Con ông thợ mộc” chính là Thiên Sai

Người đi khắp cõi trần ai
Thu hồi tuyệt phẩm nhân loài cho Cha
Từ gần đi mãi về xa
Loan Tin Mừng giữa giang hà điệu linh

Đi lên đồi núi tế sinh
Vượt qua sự chết, cứu tinh nhân loài
Sự sống mới, kể từ nay
Cho ai đón nhận ơn Người thành tâm

Chúa ơi con đã mê lầm
Cho con Tin Nhận Quyền Năng cao vời
Đón Con Chúa vào cuộc đời
Để cùng Con Chúa về trời phúc vinh. A men

Ba Chuông, 31-01-2013

HỒ GIANG A

CHO MỌI NGƯỜI, MỌI THỜI

Tin Mừng không ưu tiên cho đồng hương
Nhưng ưu tiên cho người hân hoan đón nhận
Tin Mừng không ưu tiên cho trí thức
Nhưng ưu tiên cho kẻ thành tâm khiêm cung

Chiếc áo của Tin Mừng không sang trọng lựa là gấm vóc
Nhưng là tình yêu thương che ấm những cuộc đời tang tóc điêu linh
Lời thân thưa của Tin Mừng không chuốt ngọt, cũng chẳng rẻ khinh
Nhưng chân thật tự tâm lòng yêu không hề gian dối

Bước đi của Tin Mừng không ngại dấn thân vào trong hẻm tối
Nhưng can đảm thắp lên niềm tin nơi chán chường, làm lỗi, diệt vong
Niềm vui của Tin Mừng không chỉ một lóe sáng cõi hư không
Nhưng chiếu diệu vạn hào quang rực hồng muôn năm hằng hữu

Thời gian của Tin Mừng không tính năm tính tuổi
Nhưng là vĩnh cửu, là vô hạn vô biên

Ai có thể cầm chân Tin Mừng trong thánh thất, trong đền thiêng
Mà không ngộ ra Tin Mừng đã bước đến muôn miền thế giới
Ai có thể bắt bớ, bỏ tù ngàn ngàn ngôn sứ
Mà che mắt nhìn cánh đồng vàng muôn tít hữu thành tâm

Thờ ban sơ, con Thiên Chúa đến trần gian rất đỗi âm thầm
Rồi ngang nhiên bước đi gieo Tin Mừng nguồn sống mới
Người đã đi giữa mũi đạn, làn tên chống đối
Vẫn hùng anh chết để phục sinh cho nên trọn Tin Mừng

Đời chúng con ước tiếp bước gieo trong lệ sầu rung rung
Cho muôn dân, muôn nước mọi thời cùng chúc tụng
Con Thiên Chúa là Thiên Chúa đầy quyền năng uy dũng
Đã cứu thoát nhân loài khỏi vũng tội nghìn xưa

Hồ Giang A, 28-01-2013

CHO THIÊN HẠ KHẮC GHI LỜI HẰNG SỐNG

(Giêrêmia 1, 4-5, 17-19, Lc 4, 21,30)

*“Trước lúc tượng hình trong dạ mẹ
Ta biết ngươi và thánh hiến ngươi rồi
Đặt làm ngôn sứ, hãy đi khắp muôn nơi
Nói cho thế giới Lời Ta truyền dạy*

*Đừng nhát đảm hay chùn chân, khiếp hãi
Bởi nơi ngươi Ta xây vững thành trì
Cột sắt đúc, vách thành đồng, sá chi
Kẻ chống đối không mảy may thắng được*

*Vì Ta ở cùng, đi cùng trong từng bước
Giải thoát ngươi khỏi mưu chước gian tà”
Ấy Lời Chúa theo Giê-rê-mi-a
Nay hiện thực nơi Đức Giê-su Con Chúa*

*Về Nagiaret, một sáng trong như lụa
Lời Người ban tựa sương tủa mênh mang
Cho xanh lên ý sống của Thiên Đàng
Nhưng đáng tiếc! Chính dân Người từ chối*

*Ôi! Tiên Tri Lời Trường Sinh Tuyệt Đối
“Nào có ai vinh dự tại quê hương”
Nơi xóm thôn thuộc vanh vách đời thường
“Chàng Giê-su, con ông Giu-se thợ mộc !”*

*Cả chúng con, vâng lời Ngài tiếp bước
Đã đôi lần né chống đối mà đi
Dẫu tái tê cũng khẩn nguyện thăm thì
Cho thiên hạ khắc ghi Lời Hằng Sống*

ả giang hồ

CUỐI NĂM, CUỐI ĐỜI

Có van vĩ cũng không hơn được
Đóa phù dung hết úa rồi phai
Có khăn cầu tà huy cứ bước
Chiều vẫn chiều, quên một hóa hai

Có năn nỉ cũng ngàn sương tuế
Tình thế nhân chưa kể đã xong
Có năn nỉ cũng chừng mưa lệ
Đắm chuyến xe tàn cuộc má hồng

Có lưu luyến cũng vừa tàn tận
Một kiếp đời son phấn lả loi
Có mơ may cũng thì quanh quẩn
Hồn phách ai lơ lửng giữa vời

Thôi van vĩ, khăn cầu, năn nỉ
Người hóa tiên kiều mị biết bao
Ai rồi cũng đến đời chân lý
Nói với Ai tình ý nghẹn ngào

Bởi đời sống khó dùng lâm lụy
Khi cõi lòng kỳ dị dối gian
Một niềm tin vốn chưa thành ý
Nên tội đời gieo mãi bất an

...

Xin Lòng Thương Xót ơn tha thứ
Trong phút giây hơi thở sắp tàn

*ả giang hồ, 29-01-2016
(Tặng cháu H, 40 tuổi, ung thư)*

TUYẾT MAI TEXAS

BƯỚC NGÔN SỨ

Cứ bước đi, không ngựa xe chóng mặt
Chỉ đầu trần chân đất rảo muôn phương
Giã từ thôi những ánh mắt quê hương
Đem Tin Vui đến cùng đường cuối phố

Dẫu ai ghét, ai yêu, ai phẫn nộ
Vẫn bình an cùng phận số Đức Giê-su
Cho Lời Tình dâng ngát hương thiên thu
Trong cõi thế thoáng hư phù bất hạnh

Lời nịnh nọt khen chê nào chóng vánh
Phút huy hoàng sóng sánh bọt bề thôi
Trong Đức Giê-su cả lúc đứng khi ngồi
Khi quì gối, cả hồi vinh, hồi nhục

Con đã chọn Lời Tình là phần phúc
Chén Máu Đào kia hy lễ đời cao
Chỉ có Ngài kho gia nghiệp muôn sau
Xin khẩn nguyện an nhiên vui nhịp bước

Dẫu có phẫn nộ vững tin Ngài nhận trước
Có chống đời, đuổi xua cũng chẳng một mình con
Có lên án, có đóng đinh chết thẹn chết thường
Thì cũng có chính Ngài cùng con chết

Cứ bước đi, không bao giờ mỏi mệt
Dẫu phía xa là bóng núi tể sinh
Xin Ngài thương ban thêm ơn Đức Tin
Cho con trọn hành trình đời Ngôn Sứ

Tuyết Mai Texas

M. SAO KHUÊ

THEO Ý CHÚA, THEO Ý CON

“...Tất cả những gì chúng tôi nghe nói ông đã làm tại Caphácnaum, ông cũng hãy làm tại đây, tại quê ông xem nào!” (Lc 4, 23b)

*“Chúa ơi con vẫn xin Người
Làm đôi phép lạ trong đời con đây
Theo ý con đã tỏ bày
Thì con mới phục Người đầy quyền năng”*

*Chúa chẳng nói, Chúa chẳng rằng
Vì cầu nguyện, kiêu sa tan thách Người:
“Nếu là Thiên Tử Chúa trời
Thì làm phép lạ.... cho tôi xem nào”*

*Chúa ơi con vẫn tự hào
Đạo dòng, đạo gốc mà sao hư đời
Van vái Chúa, khi rồi bờ
Rồi quên Chúa lúc an vui thanh nhàn*

*Đến với Chúa, để cầu an
Cầu thêm lợi lộc, vinh quang, sang giàu
Có gì là mến Chúa đâu
Xem Người là một kẻ hầu không hơn*

*Kẻ hầu có phép thần thông
Muốn gì có nấy, điều mong, được liền
Kẻ cầu xin, tưởng có quyền
Khiến Người theo ý rất riêng của mình*

*...
Khác gì con đã đồng tình
Với Sa-tan, thách thức quyền Chúa thôi*

*Chúa ơi con đã ngộ rồi
Từ nay con lắng nghe Lời Chúa ban
Làm theo ý Chúa hoàn toàn
Không làm theo ý Sa-tan thử Người...*

M. Sao Khuê, 29-01-2016

XUÂN THƯƠNG XÓT

Xuân về đến ngõ làng ta
Nụ tình rung rúc nở hoa an bình
Sao em đóng cửa nhà mình
Để Xuân đứng đợi ngoài hiên nghẹn lời

Xuân đem ấm áp cho đời
Mà em chưa chịu xa rời mùa đông
Cho băng giá cả cõi lòng
Lạnh lùng, tê tái một dòng nhân sinh

Xuân đem chan chứa ân tình
Em còn phong kín, nín thính trong nhà
Tự mình xây mộng phù hoa
Mạch yêu nghẽn giữa tháp ngà kiêu căng

Xuân đem nguồn sáng thiện chân
Khai mùa hạnh ngộ kết thân đất trời
Chưa dừng bước tục chơi vui
Làm sao nghe tiếng gọi mời xót thương

Em ơi buông những vắn vường
Bước ra đón nắng thiên đường trinh nguyên
Cho lòng hoan lạc bình yên
Mùa Xuân Thương Xót nên duyên mặn nồng...

M. Sao Khuê, 27-01-2016

ĐÓN XUÂN

Em ơi mau đón Xuân về
Mùa Xuân Thương Xót tràn trề niềm vui

Niềm vui khiêm nhường tinh khôi
Nhớ mình hạt bụi muôn đời mong manh

Niềm vui cảm tạ chân thành
Chúa thương cho bụi mang danh con người

Niềm vui chúc tụng khôn nguôi
Vườn thiên nhân ái hoa ngời tự do

Niềm vui hương nguyện thơm tho
Khấn xin hồng phúc tràn bờ nhân gian

Niềm vui tín thác bình an
Trong tay Thiên Chúa vô vàn quyền năng

Niềm vui sức sống vĩnh hằng
Ngay khi còn ở dương trần chơi vơi

Niềm vui sám hối tội đời
Nhờ Lòng Thương Xót, biển trời thứ tha

Niềm vui chia sẻ mọi nhà
Hồng ân Thương Xót, món quà Xót Thương

Em ơi mau đón Mùa Xuân

M. Sao Khuê, 27-01-2016

NỐT TRẦM THÂM LẶNG

Có mấy nốt trầm còn sót lại
Trong chiều nhạt nắng cuối năm yêu
Trái tim thổn thức điều e ngại
Lạy Chúa con tin chẳng được nhiều

Một nốt trầm kha lòng tự mãn
Khiêm nhường chưa đủ xóa kiêu căng
Dịu hiền còn kém thua hờn oán
Nhân ái vì danh lợi thế trần

Một nốt trầm tư ngờ vực mãi
Cho đi cứ mất chẳng khi còn
Yêu đời đời đáp tình vô ngãi
Một kiếp người qua trong héo hon

Một nốt trầm buồn nghe đục lấm
Âm thanh thất vọng đến kinh hồn
Lẽ nào khao khát là xa thăm
Chẳng có nơi nào để cậy trông?

Bỗng một nốt trầm thành cứu vớt
Nốt trầm của Đấng ở trên cao
Xuống đời bày tỏ Lòng Thương Xót
Ngậm đắng nuốt cay vẫn ngọt ngào

Lạy Chúa cho con tin mến Chúa
Nốt trầm thâm lặng cũng không sao...

M. Sao Khuê, 28-01-2016

GÃ TUẦN PHIÊN

PHÚT NÀY

“Lúc này là lúc thuận tiện. Hôm nay là ngày cứu độ” (2Cor 6, 2).

Một ngày nữa, sắp qua đi
Một năm rồi cũng thâm thì chia tay
Dù quá khứ, dẫu tương lai
Không bằng hiện tại phút này còn yêu

Trăm năm qua, có tiêu điều
Ngàn năm nữa tới, có nhiều đổi thay
Thì con xin Chúa phút này
Còn yêu, còn cảm tạ Ngài mà thôi

Vô thường đâu có xa xôi
Từng giây từng phút trong đời con đây
Đổi thay là chuyện thường ngày
Ước gì con mỗi phút giây yêu nồng

Chuyện ngày mai, biết cậy trông
Lòng Thương Xót Chúa quan phòng đời con
Cho sắt son, cho vuông tròn
Cho chung thủy, mối tình con với Ngài

Dù quá khứ, dẫu tương lai
Không bằng hiện tại phút này còn yêu
Ngoài kia đã tắt nắng chiều
Phút nào lòng cũng mỹ miều hân hoan...

Gã Tuần Phiên, 25-01-2016

CẢM ƠN LỜI THẬT THÀ

Sao con chẳng dám cảm ơn
Ai người chỉ lỗi cho con sửa mình
Lại còn nổi nóng bất bình
Muru toan hãm hại, cố tình đuổi xua

Chuyện bây giờ, nhớ ngày xưa
Dân riêng Thiên Chúa cũng chừa Chúa ra
Chỉ vì lời thật lời thà
Chỉ ra tội lỗi ông cha đã từng

Hóa ra bởi lẽ đồng hương
Nên người vẫn cứ xem thường nhau thôi
Nhân thân ai cũng biết rồi
Lời vàng chỉ ở miệng người cao sang
Còn ai thấp bé bần hàn
Làm sao có được kho tàng thiện chân

Hóa ra bởi tội kiêu căng
Vùi sâu trong cõi mê làm triền miên
Có khiêm nhu, có dịu hiền
Mới nhìn thấu tận tiền khiên hư đời
Mới nghe được tiếng, được Lời
Của Chân Lý, của Con Người Bình An

Trong con đầy những dối gian
Khát mong đổi mới tâm can từng ngày
Cảm ơn Lời đã sửa sai
Khiêm nhường đón nhận tình Ngài yêu con...

Gã Tuần Phiên, 26-01-2016

CHUYỆN BÍNH THÂN

Con chẳng nhớ gì chuyện Bính Thân
Chỉ nghe lời gọi rất ân cần
Mở lòng ra đón ơn Thương Xót
Của Chúa là Thiên Chúa chí nhân

Con chẳng mong gì chuyện Bính Thân
Dầu xuân hay tết đã về gần
Bởi trong hơi gió chiều đông cuối
Có tiếng yêu thương gọi mấy lần

Con chẳng vui gì chuyện Bính Thân
Nếu như năm mới chẳng canh tân
Sao cho xứng với Lòng Thương Xót
Để Chúa được vui gấp bội phần

Con chẳng lo gì chuyện Bính Thân
Dầu cho hơi hướm đã lơ lửng dần
Đường đi bỗng ngắn hơn năm ngoái
Ký thác Chúa thôi, những nợ nần

Con chẳng ước gì chuyện Bính Thân
Một xin tha thứ kiếp phong trần
Đắm chìm trong tội bao ngày tháng
Và dẫn con về trong thánh ân

Gã Tuần Phiên, 26-01-2016